

Emléktöredékek az iskolámról

A Bozsik család fél évszázados története a Gárdonyi Géza Gimnáziumban

Készítette: Bozsik Zoltán

Eger, 2025

Tartalomjegyzék

Bevezetés	3
Az első generáció	3
Bozsik Zoltán (1973-1977)	3
Bozsik Zoltánné Takács Márta (1992-1996)	6
A második generáció	7
Bozsik Attila Ferenc (1999-2004).....	7
Bozsik Zoltán Péter (2000-2005).....	7
Bozsik Andrea Bernadett (2008-2013).....	11
A harmadik generáció	13
Befejezés.....	14
MELLÉKLETEK	15
Édesapám emlékei a gárdonyis évekből (1973-1977)	15
Bátyám emlékei a gárdonyis évekből (1999-2004).....	19
Személyes emlékeim a gárdonyis évekből (2000-2005).....	22
Húgom emlékei a gárdonyis évekből (2008-2013)	29
Tanévkezdés a Gárdonyiban a 2024/25-ös tanévben	30
A három generáció napjainkban	31

Bevezetés

A családom mintegy három generáción keresztül, mintegy 52 évet felölve több személyben is kapcsolódik az iskolához. Édesapám a „Gárdonyi” matematika-fizika szakos, édesanyám levelező tagozatos tanulója volt. Attila bátyám és én az angol kéttanítási nyelvű képzésre, Andrea húgom pedig az angol nyelvi előkészítőre járt. Végül Borbála, Anna és Sára lányaim jelenleg a 8 évfolyamos gimnáziumi képzésben tanulnak.

A „Gárdonyi” mindannyiunk számára sokat adott. Különböző korokban ugyan, de meghatározó és felejthetetlen élmények kötnek minket ahhoz az iskolához, melyet a ciszter atyák alapítottak. Ezek az emléktöredékek és személyes élmények persze csak szeletei mindannak, ami a „Gárdonyi”, de bízom benne, hogy egyfajta betekintést nyújthatok mindazok számára, akik kíváncsiak arra, hogy az elmúlt 5 évtizedben hogyan kötődött és kötődik most is egy család ehhez az intézményhez

Az első generáció

Bozsik Zoltán (1973-1977)

Zoltán édesapám az általános iskolát az egri 2. sz. Gyakorló Általános Iskolában végezte el és 1973-ban felvételizett az egri Gárdonyi Géza Gimnázium matematika-fizika szakára. Végül az általános tagozatra nyert felvételt és 1973 szeptemberében elkezdte a gimnáziumi éveit.

Az iskola a szocializmus alatt állami intézmény volt, a neve pedig a Szent Bernát Gimnáziumról a Gárdonyi Géza Gimnázium lett. Az iskolát Papp Sándor igazgató (1957-1979) mintegy három évtizeden át vezette, illetve Dr. Nagy Andorné és Fodor János igazgatóhelyettesi feladatokat láttak el. Később, Papp Sándor igazgató után, 1979-től 1992-ig dr. Nagy Andorné lett az igazgató.¹

Édesapám osztálya 46 tanulóval állt, ebből 21 lány és 25 fiú volt. **Juhász Károly** volt az osztályfőnök, akit a diákok egymás közt „Charlinak” szólítottak. Történelmet és földrajzt tanított, a tankönyvi anyagon kívül a történelmi összefüggésekkel is megismertette a tanulókat. A természetföldrajz mellett gazdaságföldrajzt is oktatott, az akkor ismert gazdasági-kereskedelmi adatokkal. Mindkét tantárgy édesapám kedvence volt, ezért is választotta azokat érettségi vizsgatárgyként. Juhász tanár urat az egész osztály szerette. Nem sokszor feleltetett, inkább írásbeli dolgozatokat íratott velük, amit édesapám kimondottan szeretett, mert így jobban ki tudott bontakozni. A

Bozsik Zoltán
2. Az Iskola értesítései
a tanuló egyes érdemjegyeiről

Idő	Tantárgy	Érdem-jegy	Tanár	Szülő aláírása
IX. 4.				Bozsik
X. 22.				Bozsik
XI. 2.	Történelm. d.	5	A	Bozsik
XII. 3.	Történelm. d.	5		Bozsik
XII. 22.	Történelm. d.	5		Bozsik
II. 12.	Történelm. d.	5		Bozsik
II. 30.	Történelm. d.	5		Bozsik

¹ https://www.gardonyi-eger.hu/user/browser/File/Iskolat%C3%B6rt%C3%A9net/9iskola_tort_64-80.pdf

tanár úr a dolgozatok alatt többször hagyta magára az osztályt, így lehetőséget nyílt a „puskázásra” vagy egymás segítésére, de mindezekre nem nagyon került sor, az osztály nem élt vissza a helyzettel, mert legtöbbször rendesen tanultak. A tanár úr igazságos, közvetlen és emberséges volt velük. Néha azért szigorú is tudott lenni: édesapám egyszer, amikor hetes volt és az óra előtt nem csukta be az ablakot, beírást kapott.

A matematikát először **Ványolos Árpád** tanár úr tanította, majd a felesége, Ványolos Árpádné tanárnő vette át. Mindketten magas színvonalon oktattak, „rettenetesen sok példát oldottak meg”, házi feladatokkal is bőségesen el voltak látva. Ugyanakkor a tanárok szakmai tudásának és jó pedagógiai érzékének köszönhetően, édesapám kifejezetten szerette a matematikát és jó volt a tantárgyból.

A magyar irodalmat és nyelvtant 3 éven át **Jakab Béla** tanár úr, majd az utolsó évben Radnay Tivadar tanár úr tanította, illetve a kötelező orosz nyelvet Kádárné Bozsik Zsuzsa tanárnő.

A második idegen nyelv csak az első két évben volt kötelező. **Kelemen Imre** tanár úr tanította a fiúknak németet. Édesapám – elmondása szerint – nagyon kevés nyelvérzékkel rendelkezett, így két év után, amikor lehetett választani, a német nyelvtanulás helyett **Csala István** tanár úr által oktatott könyvkötészet mellett döntött. Ez egy könnyű óra volt, pár régi kalendáriumot és könyvet sikerült szépen bekötnie. A lányok franciát tanultak, és diákberkekben a tanárt „Paci”-nak hívták. A diákok magának való tanárnak tartották, de ennek ellenére egy nyelvzseni volt. Egy tucat idegen nyelvet beszélt, azt mesélték róla, hogy megtanult egy óperzsa holt nyelvet is, de Magyarországon senki sem tudta levizsgáztatni, mert rajta kívül senki sem beszélte a nyelvet, ezért Bécsbe utazott el vizsgázni.

A testnevelés óra édesapám kedvencei közé tartozott. Először **Vajk Miklós** tanár úr, a Dobó István Gimnázium tanára tartotta az órákat, mely sok standioni futásból, illetve sok úszásból állt az egri fedett uszodában. Utána az akkor még fiatal **Némedy László** tanár úr vette át az osztályt. Ő maga is beállt a diákok közé kosarazni és focizni. Téli időben is, a hó ellenére elmentek az akkor még a katonasághoz tartozó nagy salakos pályára, ahol a tanár úr is velük üzte a labdát.

Az énekórákat **Estók Bertalanné** tanárnő tartotta, illetve **Lévai Zsolt** tanár úr, aki később a gimnázium igazgatója lett 1993 és 1997 között. A tanár úr nem teljesen a könyv leckéit követte, inkább helyette lemezejátszón meghallgatták Mussorgsky „Egy kiállítás képei”-t, majd két progresszív zenekar, az angol Emerson, Lake & Palmer és a japán Tomita feldolgozásában ugyanazt. Óriási élmény volt, édesapám azóta is a progresszív zene nagy rajongója.

A természettudományos oktatás a Gárdonyiban igen kemény, de rendkívül színvonalas volt. A biológiát kezdetben **Konja Tamás** tartotta, majd **Katona Zoltánné** tanárnő. A kémiát **Szőkefalvi Nagy Zoltánné** tanárnő magas szinten oktatta. A kis termetű tanárnőtől rettegett az osztály, mert nagyon keményen megkövetelte a tantárgyat. Édesapám felidézve az emlékeket elmondta, hogy az óráin a kémiával kapcsolatos kérdést feltett, majd elkezdte sorban felszólítani a tanulókat. Aki nem tudta a választ, azonnal elégtelent kapott. Volt olyan óra, amikor egymás után 6 egyes is bekerült a naplóba. A félévi elégséges érdemjegy már jó jegynek számított. Édesapámnak egyszer sikerült nála ötösre felelnie, de azért nagy árat fizetett: miközben a szóbeli számonkérés zajlott, a tanárnő savas anyaggal kísérletezett, a nadrágot apró fröccsenések érték. Mindez másnap derült ki, a farmer szára hátul tele volt apró lyukakkal.

A tanárnő nagyon jól értett a tehetséges tanulók versenyekre való felkészítéséhez. Az édesapáménál egy évvel fiatalabb biológia-kémia szakos osztály egyik tanulója, Marton Sándort (aki a családunk kedves barátja) sikeresen felkészítette, aki az országos kémia versenyen első helyezést ért el.² Marton Sándor később kiváló orvos lett, legkisebb lánya, Veronika pedig ugyancsak az iskola tanulója volt.

A fizikatanár **Horváth István** volt, akit a diákok csak „Joe”-nak becéztek. Ezt a nevet úgy kapta, hogy amikor egy fizika példát megoldott a táblánál, megfordult az osztály felé és megkérdezte, hogy a megoldás „jó-e”? Így lett a neve Joe. Horváth István még KRESZ-tanfolyamot is tartott az iskolában, a vizsgák után 17 évesen így jutott édesapám jogosítványhoz.

A rajzórát **Dargay Lajos** tanár úr tartotta, aki szobrász volt, a magyarországi kinetikus-kibernetikus művészet megalapozója. Ő tervezte meg az ország első köztéri kibernetikus fénytornyát, mely a maga idejében rendkívüli technikai és művészi értéket hordozó alkotás volt. Az egri Kibernetikus fénytornyó átadására 1978-ban került sor.³

Az osztályban sokan voltak kollégisták is, a fiúk a Petőfi Fiúkollégiumban laktak, ahol a nagyon szigorú **Tóka János** volt az igazgató. A lépcsőn egyesével és jobb oldalon kellett közlekedni, hogy „egyenletesen kopjon a járófelület”. Azokat, akiknek az adott héten egy rosszabb jegy is becsúszott, nem engedte haza a hétvégén, tanulniuk kellett. Hét közben először a leckéket kellett megírni és megtanulni, csak azután mehetek ki a diákok a városba.

Édesapám sportszerető diák volt, különösen rajongott a labdarúgásért. Tagja volt a Gárdonyi Géza Sportegyesület labdarúgó csapatának.

1977-ben mindenki sikeresen leérettségizett az osztályban. Akkoriban két tantárgy, a matematika és az irodalom volt a kötelező, két tantárgyat pedig választani lehetett. Az osztálytalálkozók akkor is 5 évenként voltak megszervezve.

Édesapám elmondása szerint a Gárdonyinak akkoriban komoly hírneve volt, az országban a legjobbak közé tartozott. Ő úgy emlékszik, hogy talán a gimnázium 3. is volt az iskolák rangsorában. Az országos tanulmányi versenyeken sok rangos helyezést értek el a diákok. Az érettségi után a tanulók nagy részét felvették egyetemekre és főiskolákra, sokan lediplomáztak.

Az iskolában ő nem tapasztalta a kommunista „ideológiai agymosást”, pedig sok tanár volt MSZMP-tag, de az általa látogatott órákon nem agitáltak. A KISZ-tagság is természetes volt akkoriban. Az ő csoportjuk nem volt agilis, és csak néha tartottak KISZ-gyűlést, de komolytalan volt az egész. Hívó létre vasárnaponként templomba járhatott, és ezért soha nem érte semmilyen retorzió.

Az iskolában voltak nagy rendezvények is. Másodikban vagy harmadikban az iskola bálján az akkor még országosan kevésbé ismert miskolci rock-együttes, az Edda volt az előadó. Belépőjegy kifizetése után bárki bejöhett erre a rendezvényre, „külsősök” is, de ezt később megbánták a szervezők, mert különféle ismeretlen és kezelhetetlen hippy és rocker alakok

² A Gárdonyi Géza Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola Évkönyve. Eger, 1989. 26.o.

³ https://hu.wikipedia.org/wiki/Dargay_Lajos

jelentek meg. A szülők közül többen jelen voltak, mint a „rendfenntartók”, de ezzel a helyzettel ők sem tudtak mit kezdeni.

Abban az időben is voltak osztálykirándulások az osztályfőnök vezetésével. Édesapámék 1975/76-os tanévben Veszprémben és a Balatonnál töltöttek 3 napot. Minden év nyarán volt építőtábor, ahol az elvégzendő munka után lehetett szórakozni.

Bár az iskola azt hirdette, hogy a végzős tanulókat később is visszavárják, bizony 1981-ben, 4 évvel az érettségi után édesapámat az egyik barátjával nem engedték be. Hiába hivatkoztak a gárdonyis múltra, a portás hajthatatlan volt. A bejáratnál az akkori ismerős lányok gúnyosan mosolyogtak. Édesapám azonban nem hagyta magát, a hátsó Városház uti kőfalnál bemásztak az iskola felső udvarára. A tornatermi zenés rendezvényen a lányok csodálkozva néztek. A zenét az iskola zenekara szolgáltatta, akik Illés-számokkal teremtetettek remek hangulatot.

Édesapám kötődése az iskolához még az érettségi után is megmaradt. A katonaságot követően a Bányászati Aknamélyítő Üzemnél dolgozott, 1982 szeptemberében pár napot a Gárdonyi Gimnázium hátsó udvarából nyíló egyik pince megerősítésén segédkezett.

1987-ben a húga, Judit ugyancsak a Gárdonyi Gimnáziumban érettségizett.

Összegzésképpen érdekes, hogy a tanári kar jelentős része férfi volt, míg napjainkban inkább a nők vannak nagyobb létszámban a pályán. A kor szokásai és elvárásai is mások voltak, nagy hangsúly volt a gimnáziumban a reál és természettudományos tárgyak elsajátításán. Ami viszont azóta sem változott: a tanár személyes varázsa mindig is meghatározta a diákok tantárgyhoz való aktív vagy passzív hozzáállását.

Bozsik Zoltánné Takács Márta (1992-1996)

Édesanyám, aki az egészségügyben 40 évig dolgozott elsősorban szemészeti asszisztensként, az iskola esti tagozatán szerzett diplomát, miközben hármunkat, bátyámat, jómagamat és öcsémet is nevelte. Negyedik gyermeke, Andrea testvérünk születését követően végül 1996-ban szerzett érettségi bizonyítványt.

A második generáció

A második generáció, vagyis a bátyám, én és a húgom már egy új korszakban lettünk „Gárdonyisok”, hiszen 1997-ben az iskola visszakerült a ciszterci rendhez. Az iskola innentől kezdve fontosnak tartotta az egyházi ünnepek és szentmisék megtartását, a diákok lelki életének ápolását. Családunk számára a gimnázium kiválasztásában az egyházas jelleg mindenképpen fontos szerepet töltött be. Az iskola neve a Gárdonyi Géza Gimnáziumról a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium névre változott.

Bozsik Attila Ferenc (1999-2004)

Több mint 20 év telt el, amikor bátyám 1999-ben a 2. Számú Gyakorló Általános Iskolából felvételt nyert a Gárdonyi két tanítási nyelvű 9. K osztályába, ahol osztályfőnökük, Csákváriné Veréb Valéria „második anyukájként” szerette őket. Attila az általános iskolában német nyelvet tanult, így az angol nyelv elsajátítását a „C” betűjelű kezdő szintű csoportban kezdte. Azonban 4 hónappal később egy sportösztöndíjat kapott a dél-afrikai Durban városába. A több hónapnyi kintlét alatt nem csak a tenisztudása, hanem az angol nyelvismeretei is bővültek. A következő év, 2001. januárjában újra Durban-ben töltötte a tavaszt, de a tanulmányait a sikeres osztályozóvizsgáknak köszönhetően az osztályával folytathatta. Attila minden évben jó tanulmányi eredményt ért el, rendre kitűnő bizonyítványt szerzett. 2004-ben dr. Seregély István érsek jutalomban részesítette kiváló tanulmányi munkájáért és példamutató magatartásáért.

Attila nagyszerű sportoló is volt egyben. Idővel korosztályának legjobb teniszezője lett Egerben, majd Heves megyében és a kelet-magyarországi régióban. Országos eredményeket ért el, korosztályában az ország 10 legjobb játékosa közé számított. Volt válogatott teniszező is. Az egyéni címek mellett az iskolája hírnevét is öregbítette: 2004-ben Gyulán megnyerte a KIDS⁴ tenisztornát.

Attila osztályát nagyon szerette, az évek során egészen jól összekovácsolódtak, melyet a 2002/03-as tanév diákigazgatóválasztásán elért győzelem (Kovács Máté lett a diákigazgató) is igazolt.

2004-ben sikeres érettségi után felvételt nyert a PPKE-BTK történelem-angol szakára. Később tanulmányait kommunikáció-angol szakon folytatta tovább. Jelenleg családjával a fővárosban él, és a saját alapítású Game Tennis Team tenisz klub vezetője.

Bozsik Zoltán Péter (2000-2005)

Általános iskolai éveimet a Szent Györgyi-Albert Általános Iskolában 2000-ben fejeztem be. Ekkor már régen ministráltam, így Kiss Csaba atya, akkori egri káplán arra biztatott, hogy mindenképpen katolikus, s ha lehet szerzetesi fenntartású gimnáziumba menjek tovább tanulni. Ő a kecskeméti piaristákat javasolta nekem, de hosszas gondolkodás és mérlegelés után az egri ciszterci gimnázium mellett döntöttem. Egyrészt nem akartam távol kerülni az otthonomtól (nem igazán vonzott a kollégiumi élet), másrészt örültem, hogy ott tanulhatok, ahol a bátyám,

⁴ KIDS = Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége

aki már előttem egy évvel kitaposta az utat. Így tehát 2000 tavaszán felvételt nyertem, szeptemberben pedig megkezdtem tanulmányaimat a Gárdonyiban.

Bátyámhoz hasonlóan én is a „K-s képzésbe” kerültem, vagyis a két tanítási nyelvű osztályban tanultam 5 éven keresztül. Osztályfőnököm Hevesi László tanár úr volt, aki matematikát és fizikát tanított. Az osztályom elég nagy volt, a legnagyobb ekkor az iskolában. Összesen 41-en jártunk az osztályba, 14-en fiúk, és 27 lány. Az osztályközösség kezdetben nem volt erős és összetartó. Sajnos a tanulós hétköznapiakon ritkán voltunk együtt, hiszen az angol órákon, amit heti 20 órában tanultunk az első évben, három csoportra voltunk bontva. nem is igazán éreztem jól magamat az osztályban, otthon még az iskolaváltás gondolata is felmerült. Végül a maradás mellett döntöttem, amit nem bántam meg.

A képzés elég erős volt, több tantárgyat is angol nyelven tanultunk, pl. a matematikát, földrajzt, informatikát és az angol nyelvi civilizációt. Ezen tárgyak közül kettőt kellett a rendes érettségivizsga során választani. Ugyanakkor a tanulás szerencsére jól ment, az öt év során általában jeles eredménnyel zártam az év végét.

3. G. *Borik Zoltán Péter* felvételi osztályzata:

Magartatás		5
Szorgalom		5
Magyar irodalom		5
Magyar nyelv		5
Történelem		5
Bevezetés a filozófiába		5
ANGOL nyelv		5
OLASZ nyelv		5
Matematika		5
Fizika		5
Kémia		5
Biológia		5
Földrajz ANGOL NYELVEN		5
Ének-zene		5
Rajz és műalkotások elemzése		5
Testnevelés		5
Technika		5
SZÁMÍTÁSTECHNIKA ANGOLUL		5
HIT-ÉS ÉRTÉKESZTÉS		5
CIVILIZÁCIÓ		5
TÖRTÉNELEM SZAKFELTÁJAZÁS		5
Rendkívüli tárgyak		

2005. évi *január* hó *20* -án.

Borik Zoltán látta szülő (gondviselő) *Hevesi László* osztályfőnök

6

A kemény tanulás mellett a „K”-s közösség rendkívül összetartó volt, kiváltságosnak és különlegesnek éreztük magunkat. Ugyan volt az iskolában diáknapi, de nekünk ősszel ráadásaként ott volt a Halloween-est. Ezek az esték mindig különlegesek voltak, hiszen itt minden osztály egy kis színpadi műsorban megmutathatta, hogy mit tud. Gólyákként a régi, felújítás előtti ütött-kopott régi dísztermünkben mi kezdtük a műsorokat: egy paródiát adtunk elő, melyet Adrian Bailey egykori angoltanár segített betanítani. Utána a szervező 11. K szellemei kísértettek meg minket, de mi helytálltunk. Még vannak emlékfoslányaim, amikor gólyákként próbára tettek bennünket. Emlékszem, hanyatt kellett feküdnöm, miközben a számban volt egy alma. A lány osztálytársamnak az almát úgy kellett megenni, hogy közben fekvőtámaszt végeztettek vele. Különösebben nem hatott meg a „próbatétel”, szerintem mi egészen olcsón megúsztuk, mert azért voltak keményebb „szívatasok” is. Az esemény végén aztán jött a szórakozás, a tánc, a kötetlen ismerkedés. Talán ez volt az első olyan közösségi élmény – hiszen akkor még nem volt gólyatábor – ami közelebb hozott bennünket egymáshoz.

Szerencsésnek mondhattam magamat, mert kiváló tanárok tanítottak bennünket. Osztályfőnökünk, **Hevesi László** igyekezett keményen fogni bennünket. Ha hangosak voltunk az órán, a hatalmas kulcsesomóját nekivágta a tanári asztalnak, s rögtön csend lett. Aztán ilyenkor mindig elmondta, hogy a „lépcsőt lefelé seprik, és mi vagyunk az alján”, illetve többször is megjegyezte: „Elnézve az osztályt egyedül én vagyok szakállas. Tehát én vagyok Jupiter, ti meg a kisökrök.” Osztályfőnökünk amúgy mindig meghallgatott bennünket és legtöbbször elmondta a véleményünket. „Demokratikusan fogunk szavazni. Mindenkinek 1-1 szavazati lehetősége van, nekem 42.” Emlékszem arra is, hogy a fizika órán dolgozatírás előtt megkérdezte, hogy kinek van puskája? Természetesen lapított mindenki. De aztán újra megkérdezte a maga szigorú tekintetével, és azt mondta, hogy az vegye elő. Végül többen elővettük a kis fecnire írt számítási képletet. Megdöbbenésünkre, aki kézzel írta, használhatta a dolgozatírás alatt. Osztályfőnökünk amúgy egy rendkívül rendes ember volt, nagy tudással és

türelemmel. Méltán érdemelte meg a Gárdonyi-díjat 2003-ban a ballagási ünnepségen, melyet az osztálya előtt vehetett át.

A magyartanárunk **Lapinskasné Máté Erika** tanárnő volt, akit mi csak „Lapi”-nak hívtunk. A tanárnőnek köszönhetően nagyon szerettem az irodalmat, bár nem volt könnyű óráról órára készülni. Ugyanakkor az sem véletlen, hogy az évek során összegyűjtött aranyköpések jelentős része a tanárnőtől származott. Nagy tudása, szakmai felkészültsége mellett éreztük, hogy nagyon szeret tanítani és a tudását átadni. Az órák legtöbbször jó hangulatban teltek. Emlékszem, hogy egyszer már reggel sűrűn esett a hó, így a vidéki, elsősorban mezőkövesdi osztálytársaim nem jutottak be az iskolába. A magyar órán természetesen ez növelte az esélyünket, hogy mi fogunk felelni. „Felelni jó, ez az alaptétel!” Mi azonban nem így gondoltuk, ahogy Krisztián sem örült annak, hogy ő került sorra, de azért keményen küzdött a jegyéért. A tanárnő a felelet végén értékelte a felelő munkáját: „Krisztián, ez a felelet 4-es, de a rendkívüli hóhelyzet miatt 4/5-öd.” Az irodalmat természetesen nem mindenki szerette, ezért puskázással próbálkoztak néhányan. Szinte tökélyre fejlesztették a puskák nyomtatását, elkészítését. A tanárnőnek volt is egy megérzése: „Tudom ám hogy a szálak Borsodba vezetnek” Egy alkalommal pedig a tanárnőt sikerült felbosszantanunk, amit nem hagyott szó nélkül: „Gyerekek! Nagyon rendetlenek vagytok! Megérdemlitek, hogy leérettségiztessünk és kitegyünk innen benneteket!”

A tesi órákat **Némedy László** tartotta, aki különösen fontos a családjunk életében, hiszen ő volt édesapám, a bátyám tanára is. A tanár úr olykor kemény volt velünk. Egy alkalommal nem dolgoztunk rendesen, ezért a „B” épület földszinti folyosóján guggolószkedelésben kellett közlekednünk. A „duplamagyar” még ülve is kényelmetlen volt az izomláztól. Ha valaki nem figyelt a tornagyakorlatra vagy valamilyen feladat helyes végzésére, mindig elhangzott a szállóigészerű „Lekvár vagy fiam!” mondat. Az órák elején rendezetten kellett felállnunk: „Kihúzza magát, hogy még a vérkeringés is megáll bennel!” Aki nem így tett, azt azonnal helyre utasította: „Olyan vagy fiam, mint Himnuszban a balsors (...) Na most már tanuljon rendet. Odamegyek s fülön rángatom... aztán a füle a kezemben marad.” Ugyanakkor ez a keménynek tűnő szavak mögött valójában egy rendkívül emberséges, hiteles és igazságos szakember állt, akit nagyon szerettük a tesi órákat és szerintem a tanár úr is szeretett bennünket, mert szinte kilencediktől kezdve rengeteget fociztunk (bátyámék például csak ritkábban). A tanár úr, ha mi fiúk megtettük a kérését (fekvőtámasz, kötélmászás csak kézzel, felülés, stb.), már engedett is ki minket a „ketrecbe”. A foci pályája egy „ál-tenispálya” volt a mostani Szent Bernát udvar helyén, amint Rácz István Pelbárt atya építtetett. Emlékszem, hogy több alkalommal is az olvadó hó jégpáncéllá fagyott, de minket a csúszkálás és a dermesztő hideg sem tartott vissza. Az öltözőben alig bírtuk kikötni a cipőfűzőnket, szinte égett a kezünk a fagytól. De sokunknak élete volt a foci, így élveztük a gárdonyis sportéletet. Végzős, utolsó évemben 2005-re összeállt egy erős iskolai csapat, a tanár úr pedig elvitt bennünket a KIDS kupára. Rendkívül büszke vagyok, hogy a tornát megnyertük. A tanár úr heti kétszer kosáredezéseket is tartott. Sajnos az iskolai csapat nem ért el komolyabb eredményeket, de a tanár úr fiával, Tamással jó párost alkottunk. Talán 2004-ben történt, hogy a pécsi Nagy Lajos Ciszterci Gimnázium egy kosárlabdatorna keretében új tornacsarnokot avatott. Meggyőződésem, hogy a torna legjobb meccsét játszottuk a székesfehérvári ciszterek ellen (lásd a jegyzőkönyvet a mellékletben). Egy olyan csapatot sikerült legyőznünk, amelyik telis-tele volt a felnőtt székesfehérvári utánpótláscsapat játékosával. A legyőzöttek edzője is elismerően nyilatkozott rólunk.

Számomra a hittan órák is különlegesek voltak. **Köböl Zsolt** tanár úr nagyon sokszor irodalommal, versek szavalásával fűszerezte meg az anyagot. Tudása, hitelessége és mély hite (elmesélte nekünk a megtérését) lenyűgözött, s mindannak, amit tanultunk, még a hittudományi egyetem felvételijénél is nagy hasznát vettem. A tanár úr vitt el először véradásra a kórházba, és többször focizott velünk délutánonként az amerikai kollégájával, Andrew Riley Currie-vel együtt. A hittan mellett nagyon szerettem ministrálni. Mind az öt évben, szinte minden osztálymisén ministráltam.

Köböl tanár úr mellett **Ballagóné Csernyák Éva** tanárnő is nagy hatással volt rám. A történelem volt a kedvenc tantárgyam, ahogy az édesapámnak is. Bár a gimnáziumi történelem jóval nehezebb és olykor szárazabb volt, mint az általános iskolai, a tanárnőnek hála olyan részeit fedeztem fel a tananyagban (társadalmi és gazdasági összefüggéseket), amit korábban nem. 2003. október 31-én a hatvani Bajza József Gimnáziumban megrendezett „Pro patria et libertate” – II. Rákóczi Ferenc élete és kora c. megyei történelemversenyen az iskolai csapattal V. helyezést értünk el. Bár örültünk volna, ha jobb helyezést érünk el, a tanárnő így is nagyon büszke volt ránk.

Természetesen sok emlék kavargat bennem, sok jó és különleges tanárunk volt, akikkel kapcsolatban számos élményem maradt. Hogyan lehetne elfelejteni **Örsiné Mohl Szilvia** tanárnő sztorijait a Green Knight-ről? Ahogy a **Timmer László** tanár úr angol informatika órái is örökké megmaradnak, hiszen amikor a tanár úr elmélyülten magyarázott, mi észrevétlenül Counter Strike-oztunk.

Akkoriban, 2004-ben nem évfolyamrendezvények, hanem **diáknapi** voltak. Rengeteg energiát fektettünk a két napos programba, de megérté. A „Military Shock” nevet választó osztályunk akkor egy látványos katonai táncparádéval vonult be: Hevesi László osztályfőnökünk részvétele a táncban pedig ellopta a showt, akit sikerült tortával meglepnünk 54. születésnapja alkalmából. A két napos esemény végül olyan jól sikerült számunkra, hogy megnyertük a versenyt. Azonban egy keserű emlék megmaradt: a diáknapiakat szervező évfolyamon a többi osztállyal megegyeztünk abban, hogy egy torna keretében döntjük el, melyikünk lesz méltó a „tanár-diák focidöntőre”. Hatalmas küzdelem árán kivívtuk a jogot, hogy mi játszunk a tanárválogatott ellen, de sajnos alulmaradtunk és szégyenszemre kellett levonulnunk a pályáról.

A Gárdonyi a lelki élet terén nagyon más volt, mint most. Talán még gyerekcipőben járt. Az első évben még korán, a nulladik órában volt a havi rendszerességű osztálymise. Aztán a misét áttették az első órába (és kialakult az a rendszer, ami most is van), az osztályfőnökünk pedig meg is jegyezte: „Mostantól az osztálymisék az első órában lesznek. Olyan kifogások, hogy elaludtam vagy kecskét fejtem, nem léteznek.” Gárdonyis éveimből amúgy két ciszter atya maradt meg az emlékeimben: Dr. Nagy Menyhért Mójes, akit 2002/2003-as tanévben Rácz István Pelbárt atya váltott. A lelkinapok elsősorban előadásokra és szentmisére épültek. Emlékszem, hogy a végzősök adventi lelkinapja a többi osztálytól külön volt a jéghideg Szent Bernát Templomban.

A 2004/2005-ös tanév volt az utolsó diákévem a Gárdonyiban, mely több okból is a legemlékezetesebb marad. 2005-ben halt meg II. János Pál pápa, akinek nagy tisztelője vagyok és az életét feldolgozó, gyerekkoromból megmaradt képregényt a mai napig megőriztem. Ebben a tanévben készült el az új díszterem, és az ünnepélyes átadón mint technikus segéd vettem részt. Utolsó Halloween-partinkon vettünk részt, melyen egy rövid performanszt adtunk elő: valóban felléptünk, de csak egy pillanat erejéig, amíg a magunk elé kitett székekre felléptünk. Csodás műsorunkat mindenki megtapsolta. A gombavatón a több osztállyal adott közös műsor után saját műsorunkat adtuk elő. A vacsora utáni táncos estét a többi osztály mellett mi amerikai-ír folklórt idéző táncal nyitottuk meg. A ballagás az udvaron volt, emlékszem, hogy aznap nagyon nagy volt a meleg. A Gárdonyi-díjak kiosztásakor viszont rendkívül büszke voltam: az osztályunkból a díjat nyolcan is átvették. Ez is mutatta, hogy bár nem mi voltunk a legjobb magaviseletű osztály, tanulmányokban sok szép eredményt értünk el.

Érettségi után felvételt nyertem a Pázmány Péter katolikus Egyetem BTK karára történelem-filozófia szakra. Végül 2010-ben történelem és katolikus hittan szakon végeztem, majd 2011-től visszatértem az Alma Materbe, ahol már lassan 14 éve vagyok pedagógus. A visszatérés számomra nagy ajándék volt, hiszen most már én is az iskola történelmének részévé válhatok. Másrészt óriási megtiszteltetés volt számomra, hogy a volt tanáraimmal most már kollegiális kapcsolatban dolgozhatok.

Bozsik Andrea Bernadett (2008-2013)

Andrea húgom ugyancsak 5 évig tanult a Gárdonyiban angol nyelvi előkészítő képzésben. Tanulmányait 2008-ban kezdte, osztályfőnöke korábban a magyartanárom volt, Lapinskasné Máté Erika. A gimnáziumi évek alatt a jó tanulmányi eredmények mellett Andrea aktív közösségi életet élt. Tagja volt a Bisztriczki Zoltán tanár úr által szervezett iskolai kórusnak és zenekarnak, s így minden évben részt vett a Szent Bernát Templomban megtartott karácsonyi koncerten. A kórus és zenekar tagjai egészen jól összekovácsolódtak, több városi és megyei kórustalálkozón és versenyen is részt vettek. Különleges és meghatározó élmény volt egy németországi kórus iskolával kötött cserediákkapcsolat, melynek keretében több napig a német városban vendégeskedtek a kórus- és zenekari tagok.

A húgom tizenkettedikes volt, amikor a Gárdonyiba visszakerültem katolikus hittan tanárként. Természetesen nem taníthattam, de mindenképpen érdekes helyzet volt. A segítségével – hiszen

a diákok kortársaik meghívására jobban odafigyelnek, mint egy pályakezdő tanáréra – sikerült egy – főleg az osztálytársaiból álló – ifjúsági csapatot verbuválni a Fokolare Mozgalom által szervezett 2012-es Genfestre, mely az egész világról a legkülönbébb nemzetiségű, vallású és kultúrájú fiatalok találkozására adott lehetőséget Budapesten. A Let's Bridge (Építsünk hidakat!) mottójú

rendezvény hihetetlen élmény volt mindannyiunk számára.

Andrea húgom végül 2013-ban érettségizett, azt követően pedig zenei pályára készült. 1 év kihagyás után a Szent István király konzervatóriumba vették fel klasszikus ének szakra, majd Miskolcra költözött, ahol 2 éven át tanult jazz éneket a Bartók Béla konzervatóriumban. Végül 2016-ban felvételt nyert az ELTE TÓK-ra, óvodapedagógusi szakra. Jelenleg óvodapedagógusként dolgozik az Egri Kertvárosi Ney Ferenc Óvoda Gyermekkert Tagóvodájában.

A harmadik generáció

A Gárdonyiba járó Bozsik család harmadik generációjának tagjai a három lányom. Számukra egyedi a helyzet, hiszen édesapjuk nem csak a Gárdonyiba járt, hanem ott tanító aktív tanár is. Éppen ezért bízom abban, hogy a Gárdonyis éveket nem egyfajta nyomásként élik meg abban a tudatban, hogy a szülői jelenlét miatt elvárás a jó eredmény, hanem tőlem függetlenül élvezik a gimnáziumi éveket és nem nekem, hanem saját maguknak akarnak tanulni. Ugyanakkor a tanulmányi teljesítményükre, szorgalmukra és az osztályközösségben való szerepvállalásukra nem panaszkodhatunk.

Borbála, aki jelenleg nyolcadikos, tanulmányait 2021-ben kezdte a nyolc évfolyamos gimnáziumi képzésben. A tanévnyitó Veni Sancte-n átvette a Tudás Kulcsát. Osztályfőnöke Feketéné Kovács Ildikó történelem-latin szakos tanárnő. Borbála szeret az iskolába járni. Tanáraival tisztelettudó, tanulásban szorgalmas, kitűnő tanuló. Rendszeres tagja az iskola imacsoportjának és az iskolai kórust és a zenekart fuvolajátékával segíti. 2023-ban osztálytársaival az iskolai farsangra „korhű” jelmezben megkoreografálták az Egri Csillagokat. A rövid kis jelenet nagy sikert ért el, s így a „kisgimis” osztályok között megnyerték a jelmezbajnokságot.

Anna 2023-ban kezdte el tanulmányait az iskolában, jelenleg a nyolc évfolyamos gimnáziumi képzésben hatodik osztályos. Osztályfőnöke Marótiné Lehoczky Erika. Testvéréhez hasonlóan ő is rendszeresen jár az imacsoportba, illetve iskolai rendezvényeken énekkari tagként lépett már fel többször is. Szorgalmas, kiváló tanuló, aki nem csak zenében (zeneiskolában zongorázik), hanem a néptáncban is igen tehetséges. **Sára** a 2024/2025-ös tanévben kezdte el gimnáziumi tanulmányait a nyolc évfolyamos képzésben. Nővéréhez hasonlóan a Veni Sancte-n Szabolcsi

Marcell osztálytársával ő is átvette a Tudás Kulcsát. Szorgalmas, jó tanuló, a zenei tudása furulya hangszeren kiemelkedő, hiszen a XII. Országos Czidra László Furulyaversenyen 3. helyezést ért el, illetve kamaratagként társaival különdíjban is részesült.

Befejezés

A Gárdonyi számunkra több mint egy iskola: közös élmények színtere, emberi kapcsolatok bölcsője, és egy olyan lelki-szellemi közeg, amely három generáción átívelően formált minket. Édesapám emlékei egy másik korszak tanúi, mégis ismerősen csengenek számomra is, ahogyan most már lányaim is ugyanazon folyosókon járnak, ugyanazt az iskolai közösséget tapasztalják meg – persze a saját korukhoz és élményeikhez mérten.

Ez a dokumentum nem teljes krónika, csupán töredékek egy család történetéből, amelyek talán mások számára is felidézik a saját emlékeiket, kötődéseiket. A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium nemcsak tudást adott nekünk, hanem értékrendet, tartást és életre szóló élményeket is.

Bízom benne, hogy gyermekeim számára is ugyanilyen meghatározó és szép életszakasz lesz ez az időszak – és talán egyszer majd ők is továbbadják a stafétát.

MELLÉKLETEK

Édesapám emlékei a gárdonyis évekből (1973-1977)

A 4. A osztály tablóképe 1977-ben (megtalálható az iskola B épületének földszinti folyosóján)

Édesapám osztályának, a 12. A osztály gombja 1977-ből

A Gárdonyi Géza Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola Évkönyve. Eger, 1989. 39. o.

480973

Sorszám:

Gárdonyi Géza
SPORTEGYESÜLET

Név: **Bozsik Zoltán**
Szül. év, hó, nap: **1959. április 7.**
Születési hely: **Eger**
Anyja neve: **Béta Mária**
SE-i tagság kelte: **1975. április 24.**
Kilátás kelte: **1975. április 25.**

SE elnök
P. H.
Bozsik Zoltán
SE-i tag aláírása

IGAZOLÁS

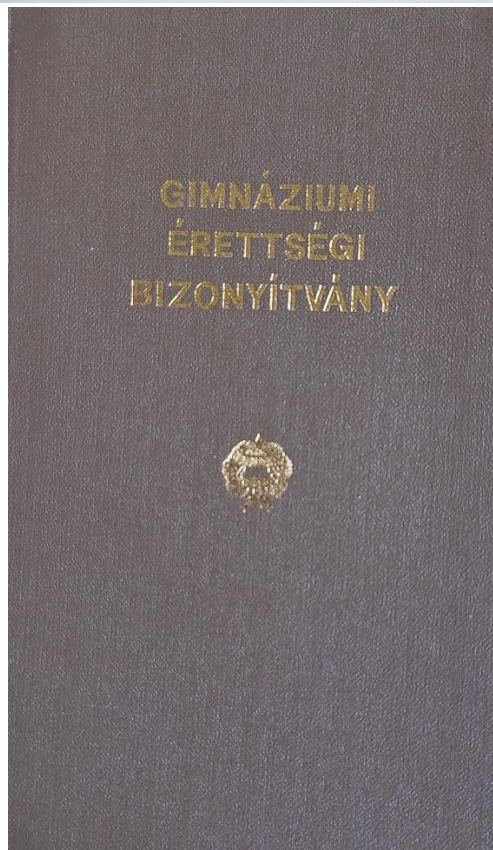
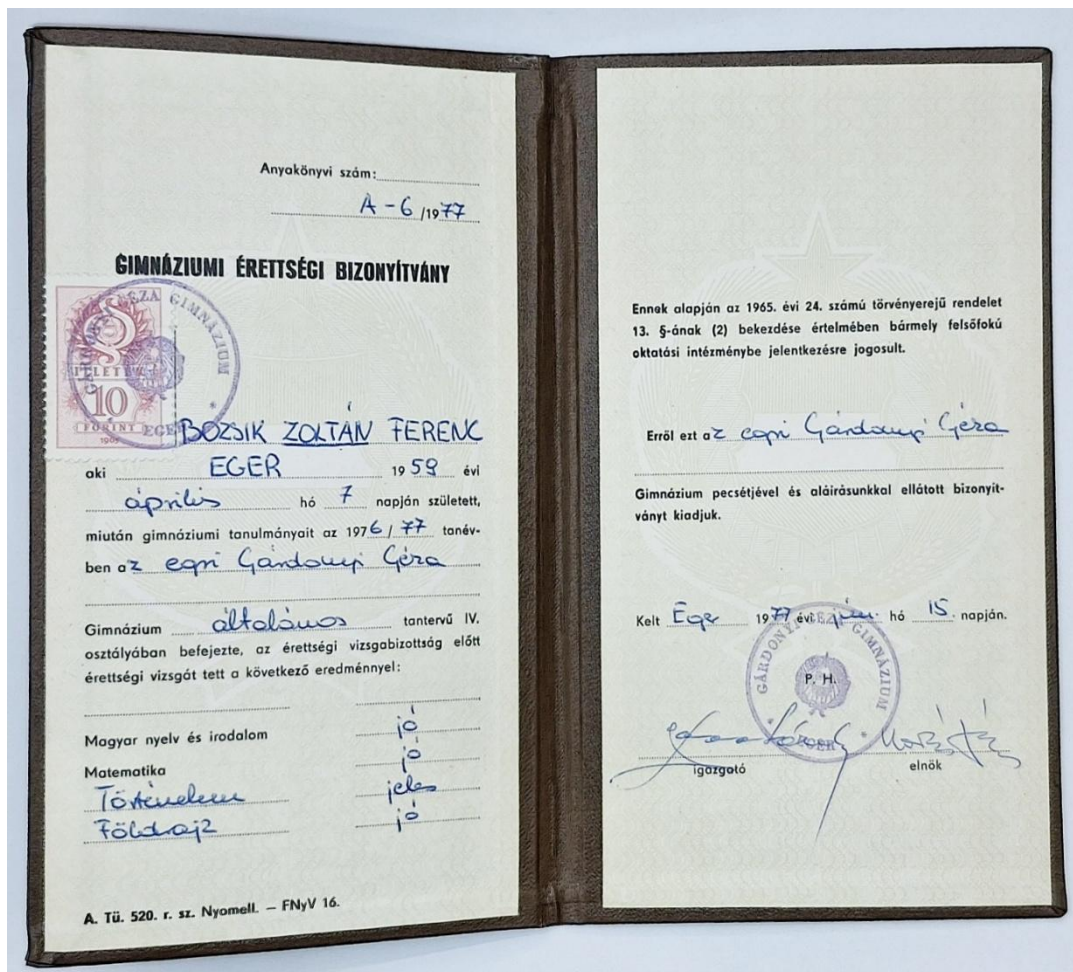
Sportág	Igazolási szám	Kelt	Bélyegző, aláírás
Labda- rúgás	1034/Berth 480973	1975. máj. 10.	Tessék... Béla Béla

ÁTIGAZOLÁS

Sport- egyesü- let	Sportág	Átigazo- lási szám	Kelt	Bélyegző, aláírás

- 1 -

Gárdonyi Géza Sportegyesületi Tagsági Könyv 1974-ből

Érettségi bizonyítvány fedlapja és belső lapja 10 forintos illetékbélyeggel 1977-ből

A tanuló személyi adatai

A tanuló neve: Borzik Zoltán osztálya: 11.f.

A gondviselő neve: Borzik Ferenc

Eger, Bartakovics út 26. sz.

lakása:
helység, ker.,
utca, ház.

1. A tanárok, tanítók fogadóideje

Név	Milyen tárgyat tanít	Fogadó	
		nap	óra
Papp Sándor ^{igazg.}		csüt. 9-3	10
Juhász László ^{oszt.-főnök}	Történelem	szö. 7-10	11
Csala István	Gyakorlati	csüt.	
Kovács István	Fizika	szö. 11-12	12
Kovács Sándorné	Biológia		
Jakab Béla	Magyar	szö. 7-10	11
Kelemen Imre	Orv.-német	csüt. 7-10	11
Simon Józsefné	Ének	pént. 11-12	12
dr. Székely Zné.	Kémia		
Némethi Imre	Testnevelés		
Vámporosné	Matematika		

Édesapám osztályában tanító tanárok az 1974/75-ös tanévben

Bátyám emlékei a gárdonyis évekből (1999-2004)

A 2003-as diáknapi rendezés a 12. K osztály rendezésében

A 12. K osztály és Andrew Riley Currie amerikai tanár emlékezetes tánca – a Backstreet Boys együttes imitációja a 2004-es diáknapokon

Az utolsó osztálykép – a 13. K osztály 2004-ben

A 13. K osztály gombja 2004-ből

Személyes emlékeim a gárdonyis évekből (2000-2005)

A kezdetek a 9. K osztályban a 2000/2001-es tanévben

A tanuló személyi adatai

A tanuló neve: BOZSIK ZOLTÁN osztálya: 9. K

A gondviselő neve: BOZSIK ZOLTÁN

A gondviselő lakása: EGER, VÖRÖSHARTY ÚT 30-31

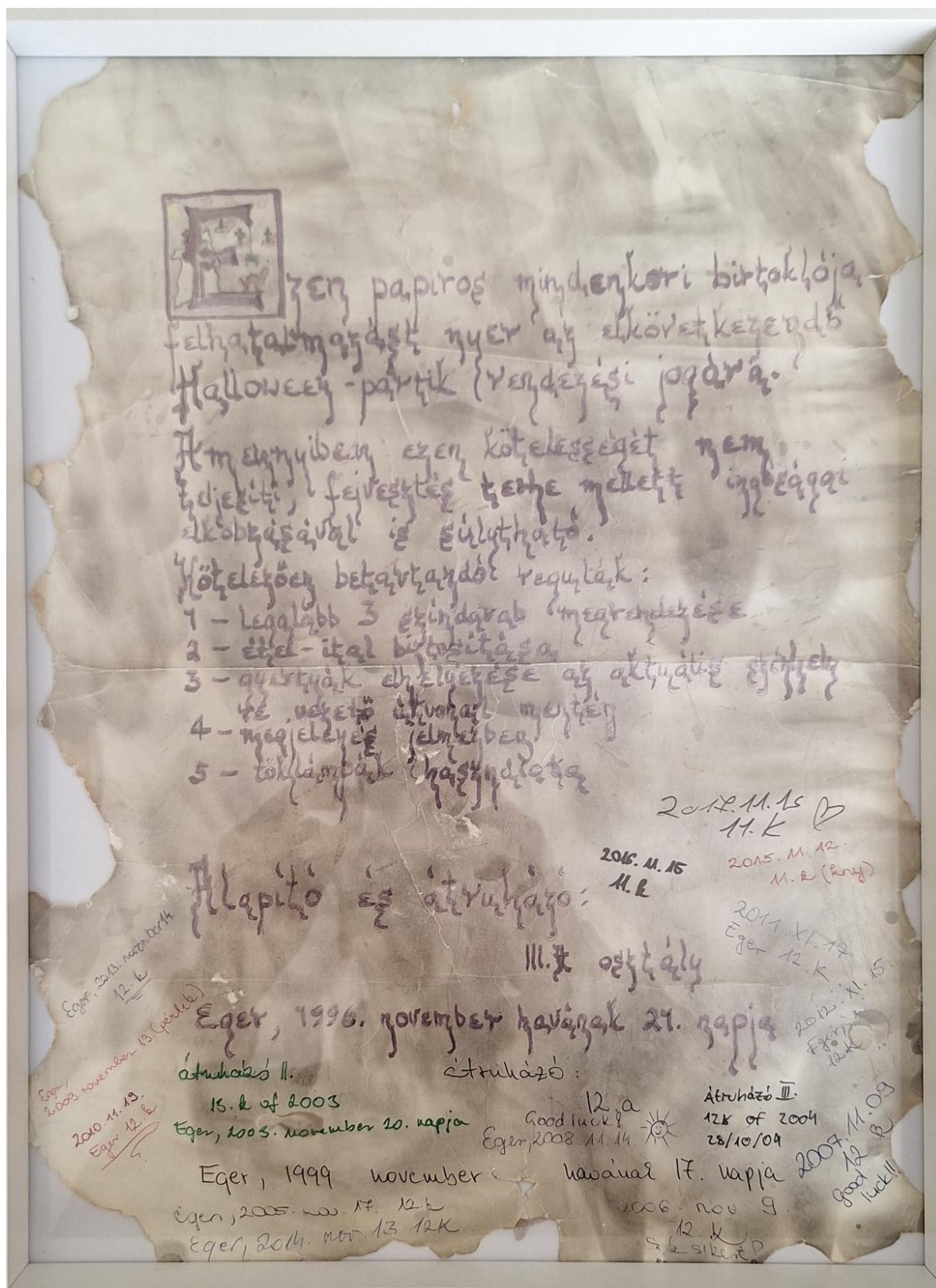
A tanuló lakása: _____

1. A tanárok, tanítók fogadóideje

Név	Milyen tárgyat tanít	Fogadó	
		nap	óra
Dr. Pisákne B. Éigazg.			
Heresi Károló oszt.-főnök	Matematika		
Lapinskasné H. E.	Magyar		
Dr. Ivádyne Vince H.	Hittan		
Todor Jánosné	Rajz		
Kovács Károló	Ének-zene		
Némedy Károló	Testnevelés		
D. Bagi Emese	A ₁		
Pók Mária	A ₂		
Csikváriné V. V.	Ny		
Andrew Currie	L		

1

Tanító tanárok a 9. K-ban 2000/2001-es tanévben

A „K”-s osztályok szerződése a mindenkor Halloween-este megrendezési jogával kapcsolatban

A 2004-es diáknapok győztes csapata

Győztesek és vesztesek – alulmaradtunk a tanárválogatottal szemben a 2004-es diáknapokon

dőpont: _____

A csapat: SEKESFEHÉVÁRI CISZTERCI

Holt idők: ① ☐ ② ☐ ③ ☐ ④ ☐

Negyed ① 1 2 3 4 ② 1 2 3 4
Negyed ③ 1 2 3 4 ④ 1 2 3 4

Hosszabbítás: ☐ ☐ ☐

Játékos engedély száma	Játékosok neve	Játékos pályán	Játékos száma	Hibák
	1. SZABÓ ZOLTÁN	1	11	1
	2. NEMESI TAMÁS	2	8	3
	3. MAGY ZSOLT	3	13	2
	4. KNYAI JÁNOS	4	5	4
	5. PÓCSIK DÁNIEL	5	4	5
	6. HAJDU JÁNOS	6	12	1
	7. VÁRHA MÁRIA	7	9	1
	8. KOVÁCS GÁBOR	8	43	5

Edző: _____
Segéd: _____

B csapat: EGRI GÁRDONYI GÉZA CISZTERCI

Holt idők: ① ☐ ② ☐ ③ ☐ ④ ☐

Negyed ① 1 2 3 4 ② 1 2 3 4
Negyed ③ 1 2 3 4 ④ 1 2 3 4

Hosszabbítás: ☐ ☐ ☐

Játékos engedély száma	Játékosok neve	Játékos pályán	Játékos száma	Hibák
	1. BOOSK ZOLTÁN	1	11	1
	2. NEMESI TAMÁS	2	8	3
	3. MAGY ZSOLT	3	13	2
	4. KNYAI JÁNOS	4	5	4
	5. PÓCSIK DÁNIEL	5	4	5
	6. HAJDU JÁNOS	6	12	1
	7. VÁRHA MÁRIA	7	9	1
	8. KOVÁCS GÁBOR	8	43	5

Edző: _____
Segéd: _____

Eredmény: 1. negyed A: 7 B: 14 2. negyed A: 5 B: 3
3. negyed A: 14 B: 4 4. negyed A: 5 B: 3

Hosszabbítás A: _____ B: _____

Vegeredmény A: 34 B: 40

A győztes csapat: EGRI

Jegyző: Szabó Katalin I. játékvezető: [Signature]
Időmérő: [Signature] II. játékvezető: [Signature]

24-es időmérő: _____

A GYŐZTES CSAPAT PÉLDÁNYA

Székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnázium – Egri Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium kosárlabdamezőzés jegyzőkönyve 2004-ből. A szoros mérkőzésen 40:30-ra győztünk.

A 13. K osztály gombja 2005-ből

A 13. K-ban tanító tanárok a 2004-es gombavató ünnepségen

Különleges ír-amerikai tánc a gombavatón 2004. decemberében

A Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége (KIDS) által szervezett labdarúgótornán elért 1. helyezés 2005-ben

Ballagási ünnepség 2005-ben

A 13. K osztály ballagási tarisnyája 2005-ben

Húgom emlékei a gárdonyis évekből (2008-2013)

A 13. K osztály ballagási tarisznyája 2013-ban

A 13. K osztály gombja 2005-ből

Tanévkezdés a Gárdonyiban a 2024/25-ös tanévben

Bozsik Zoltán, Sára, Anna, Bori és talán a jövő gárdonyisa, Nóra

A három generáció napjainkban

Bozsik Zoltán

Bozsik Zoltánné Takács Márta

Bozsik Attila Ferenc

Bozsik Zoltán Péter

Bozsik Andrea Bernadett

Bozsik Borbála

Bozsik Anna

Bozsik Sára